

ת"פ 39274/04/15 - מדינת ישראל נגד פיליפ דויד אוזן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 39274-04-15 מדינת ישראל נ' אוזן

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל גבריאלי
נגד
הנאשם: פיליפ דויד אוזן
ע"י ב"כ עו"ד ארי שמאי

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום, בעבירות של **ייצור סמים מסוכנים**, לפי הוראות סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים), **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית**, לפי הוראות סעיף 7(א) יחד עם 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, **וכלים**, לפי הוראות סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.
2. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 19.04.15 הקים הנאשם, בדירתו בתל-אביב, מעבדה לגידול סמים מסוכנים מסוג קנבוס, שכללה ציוד רב ומשוכלל הכולל ציוד גינון ודישון, מערכות אוורור, תאורה, השקיה וחשמל. במעבדה גידל הנאשם חמישה שתילים של סמים מסוכנים, מסוג קנבוס, במשקל כולל של 1,250 גרם נטו.
3. ההליכים המקדמיים בתיק התמשכו למדי, בין השאר בשל טענות ההגנה כי משקל הסמים שננקב בעובדות כתב האישום אינו נכון ומופרז. בסופו של דבר כפר הנאשם בעובדות כתב האישום - בטענה שמדובר בסמים במשקל פחות (של 950 גרם נטו), אותם החזיק הנאשם לשימושו העצמי בלבד - והתיק הועבר לפניי לשמיעת הראיות (בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 9 ואילך).
4. עם זאת, בטרם תחילת שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום. הצדדים הסכימו לעתור במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן והמאשימה הצהירה, בנוסף, כי ככל שיתברר שהנאשם אינו משתמש כיום בסמים היא תגביל את עתירתה העונשית לשישה חודשי מאסר, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית.
5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום והורשע, על יסוד הודייתו זו, בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום (כאמור בפסקה 1 דלעיל). בית המשפט נעתר לעתירת הצדדים והורה על הכנת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

ב. תסקירי שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 15.03.18) פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, רווק יליד שנת 1972 (בן 47 שנים כיום), שעלה מצרפת בעת שהיה בן 35. הנאשם עלה ארצה עם משפחתו, אך לאחר פטירת אביו חזרה אמו לצרפת באופן שהותיר את הנאשם ללא מערכות תמיכה משפחתיות משמעותיות וללא מערכות תמיכה כלכליות.
7. ברקע לביצוע העבירות שיתף הנאשם את שירות המבחן בבעיותיו הבריאותיות, בעטיין הוא סובל מכאבים בפלג גופו התחתון ובגבו, אשר לא חדלו גם לאחר שפנה לקבלת טיפול רפואי. הנאשם טען כי השימוש בסמים מסוכנים מקל על מצוקותיו, הפיסיות והנפשיות, ומאפשר לו איכות חיים טובה יותר. לדבריו, על מנת להימנע ממגע עם גורמים שוליים הוא בחר לגדל את הסמים בדירתו.
8. במישור הטיפולי-שיקומי חשף תסקיר שירות המבחן תמונה עגומה. מחד גיסא, מדובר בנאשם הממשיך לקיים אורח חיים התמכרותי, מתמודד עם קשיי הגירה ונעדר מערכות תמיכה. מאידך גיסא, מדובר בנאשם שאינו מגלה כל תובנה למצבו ואף שולל כל צורך או נזקקות טיפולית. בנסיבות אלה נמנע התסקיר מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.
9. בדיון שנערך לאחר קבלת התסקיר הנ"ל עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים, וזאת בטענה כי הנאשם הפנים את מצבו וכעת הוא מבקש ומצהיר שברצונו להשתלב בהליך טיפולי, לצורך גמילה משימוש בסמים מסוכנים. נוכח דברים אלה ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לנסות ולמצות את האפיק השיקומי.
10. למרבה השמחה, הנאשם עמד בהצהרותיו הנ"ל. הנאשם החל לשתף פעולה באופן מלא ושולב בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, באגף הרווחה בתל-אביב. על רקע זה ביקש שירות המבחן מספר דחיות, והגיש שלושה תסקירים משלימים. כפי שעולה מתסקירים אלה, הנאשם התמיד בהגעתו ליחידה, שיתף פעולה בהתאם לדרישות המטפלים ומסר בדיקות שתן נקיות. הנאשם הביע בפני מטפלו שביעות רצון מתהליכי הטיפול שעבר ואף טען כי הטיפול מהווה עבורו מקור תמיכה משמעותי ומסייע לו בהתמודדות עם קשייו הנפשיים וחיזוק יכולותיו התפקודיות.
11. בהמשך (בתסקיר משלים שני מיום 27.12.18) עמד שירות המבחן על ההתקדמות החיובית של הנאשם בהליך הטיפולי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה כעת מודעות גבוהה יותר לבעייתיות שבהתנהגותו ועתר לדחייה נוספת לשם ביסוס ההליך הטיפולי ובחינת יכולתו של הנאשם להתמיד בטיפול.
12. לבסוף, תסקיר משלים אחרון (שלישי) נערך ביום 04.03.19. בתקופת הדחייה התרחשו מספר שינויים בחייו האישיים של הנאשם: במקביל לעבודתו בפרסום החל הנאשם בעבודה נוספת בתחום המסעדות. בנוסף, אמו של הנאשם עלתה ארצה מצרפת, וכעת מתגוררת עמו בדירה. מבחינה טיפולית ציין שירות המבחן כי הנאשם עומד ביעדים, אותם הציב לעצמו בתחילת דרכו הטיפולית, ואף ביסס מסגרת תעסוקתית יציבה והרחיב את מעגלי התמיכה בחייו. עם זאת הטעים שירות המבחן, כי על הנאשם להמשיך בטיפול לתקופה משמעותית נוספת.
13. בהתאם להחלטת בית המשפט בחן שירות המבחן את אפשרות התאמתו של הנאשם למסגרת בית משפט קהילתי. אולם, לגישת שירות המבחן הטיפול הנוכחי אותו עובר הנאשם מהווה פתרון מלא לצרכיו, ומפחית את הסיכון במצבו. שירות המבחן המליץ אפוא, בשורה התחתונה, להשית על הנאשם

ענישה קונקרטיית ומוחשית בדמות 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שגובשה עם הנאשם (במסגרת המסייעת במתן ביגוד למשפחות נזקקות), וזאת לצד צו מבחן למשך שנה, אשר במהלכה ימשיך הנאשם בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות תוך רכישת כלים להתנהגות תקינה, ללא שימוש בסמים או מעורבות שולית.

ג. הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני הצדדים:

14. כראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה את לוח התצלומים, שבו 4 תמונות המעבדה (סומן ע/1). כעולה מתמונות אלה, המעבדה דנא נראית כמעין ארון, הממוקם בפינת סלון דירת המגורים של הנאשם, אשר בו מצוי הציוד הנדרש לצורך גידול חמשת השתילים מושא כתב האישום.
15. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, בפרט משום שמדובר במעבדה משוכללת ומתוחכמת, שעל כן יש בה כדי ללמד על עיסוק שיטתי ומתמשך של הנאשם בתחום הסמים המסוכנים. ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר בעבירה "**נפוצה ונפוצה**", הן משום קלות ביצועה והן בשל פוטנציאל הסיכון לשלום הציבור ולבריאותו הנובע ממנה.
16. לשיטת ב"כ המאשימה מדובר במקרה דנא במעשים שיש בהם פגיעה משמעותית בערכים החברתיים המוגנים ועל כן היא עתרה לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר, שבין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.03.15), בו נקבע מתחם עונש הולם שבין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל, אך יש לציין כי שם דובר במקרה חמור בהרבה מעניינו: זאת, הן בהיקף גידול הסמים המסוכנים, הן בנסיבות הגידול (סכומי כסף גבוהים שנתפסו, שמהם נלמד על גידול לשם בצע כסף) והן בנסיבות האישיות.
17. מכל מקום, ועל אף שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם לו עתרה ב"כ המאשימה הוא חמור מהעונש שהמאשימה הסכימה לטעון לו, עתרה ב"כ המאשימה לכיבוד הסכמות הצדדים ולגזירת עונשו של הנאשם בהתאם, דהיינו: לענישה של שישה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית.
18. ב"כ הנאשם, מצידו, עתר לאימוץ המלצות שירות המבחן ולהשתת ענישה של של"צ יחד עם צו מבחן. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את הדרך הארוכה, בה צעד הנאשם מאז מתן הכרעת הדין, ואת ההליך הטיפולי בו מתמיד הנאשם, כאשר בדיקות שתן שמסר מלמדות על הפסקת השימוש בסמים מסוכנים, כלומר: על שינוי מהותי באורחות חייו של הנאשם.
19. בנוסף ציין ב"כ הנאשם את נסיבות הקולה הכלליות במקרה זה, דהיינו: חלוף הזמן המשמעותי; הכמות הקטנה-יחסית של הסמים; טענות הנאשם לשימוש עצמי גרידא על רקע מצב רפואי, כאשר כיום המדינה עצמה מכירה בקנבוס כתרופה לחולים מסוימים. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להשתת ענישה כהמלצת שירות המבחן, תוך שהוא מוסיף שהיעתרות לבקשת המאשימה לענישה של מאסר בעבודות שירות, עשויה להוביל לנזקים ולרגרסיה במצבו של הנאשם, המתגורר כיום עם אמו ומסייע בפרנסתה.
20. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, התייחס לעבירות מושא האישום כטעות שאותה הוא מנסה לתקן כיום, כאשר, כדבריו: "**זה הטעות הראשונה והיחידה**". הנאשם הדגיש כי עשה כל שביכולתו על

מנת לנקות את עצמו והוסיף כי ענישה מחמירה תמנע ממנו להתפרנס למחייתו משום שאין בארץ קרובים היכולים לסייע לו (בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 13 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

(1) קביעת מתחמי העונש ההולמים:

21. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם

לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

22. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה באשר לחומרת הפגיעה בערכים החברתיים, הנגרמת

כתוצאה מביצוע עבירות סמים, והדברים ידועים - בבחינת מושכלות-יסוד פסיקטיים. יחד עם זאת, כאשר מדובר בגידול שתילי קנבוס, בהיקפים מצומצמים יחסית כבעניינינו (והתמונות ע/1 מלמדות על כך), מדיניות הענישה הנוהגת היא מקלה בהרבה מהענישה לה טענה ב"כ המאשימה - כאשר הרף התחתון של מתחם העונש ההולם במקרים דומים נקבע פעמים רבות כענישה צופה פני עתיד או אף עונשי של"צ.

23. בהקשר זה הפנה הסניגור לפסיקה רבה; וראוי להפנות גם לפסק דינו של בית המשפט

המחוזי בתל-אביב בעפ"ג (מחוזי ת"א) 4706-10-15 **מדינת ישראל נ' מסרי** (23.11.2015). באותו מקרה דובר במעבדת סמים מסוכנים, בהיקף דומה לעניינינו מבחינת משקל הסמים אך בנסיבות חמורות יותר של שניים שחברו יחדיו לביצוע העבירות ואף שכרו חדר לצורך זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על ביטול הרשעתו בדין של המשיב דשם, אך לא התערב בענישה של של"צ בלבד (לעניין מתחם העונש ההולם ר' גם רע"פ 8237/15 **בן זקן נ' מדינת ישראל** (02.12.2015), בפסקה 3 להחלטה, והשווה לת"פ (שלום ת"א) 23797-03-14 **מדינת ישראל נ' אביב** (01.12.2015)).

24. לפיכך ולאור כל המקובץ אני קובע את מתחם העונש ההולם, לאירוע מושא כתב

האישום, בין רף תחתון של ענישה צופה פני עתיד לבין ענישה של 9 חודשי מאסר בפועל.

(2) גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

25. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך

מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

26. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם אין הרשעות קודמות או מאוחרות לעבירות מושא כתב האישום. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן באמו, בה הוא תומך, ויש להתחשב בנתונים אלה.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובכך חסך מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. פשיטא כי נסיבות אלה יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

נתוני האישום של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם יליד שנת 1972, בעל נסיבות חיים מורכבות, לרבות בשל קשיי העלייה ארצה, והכל כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן. יתר על כן, תסקירי שירות המבחן משקפים תהליך משמעותי שערך הנאשם, למעשה מהפך ממש באורחות חייו, שבמסגרתו נגמל הנאשם משימוש מתמשך בסמים מסוכנים.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות - מאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום כבר חלפו ארבע שנים. אמנם חלק לא מבוטל מהתמשכות ההליך נגרמה בשל בקשות דחייה של ההגנה, כך שבעניין זה אין לנאשם להלין אלא על עצמו, אך יחד עם זאת העובדה שבפרק זמן ממושך זה לא שב הנאשם לדרכי עבירה מהווה נסיבה מקלה.

27. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל - בוודאי בהצטרפותם להמלצות שירות המבחן - מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

ד. סוף דבר:

28. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

(ב) קנס בסך של 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. בהסכמת הנאשם הקנס ישולם מתוך הפיקדון אותו הפקיד בתיק המעצר, כאשר היתרה, בסך של 500 ₪, תשולם עד ליום 01.06.19.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן בתסקיר מיום 04.03.19, החל מיום 22.05.19 או במועד אחר שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ד) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקומו, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסמים יושמדו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ט, 14 אפריל 2019, במעמד הצדדים.